

L'escriptor nord-americà acaba de publicar la seva última novel·la, 'Viatges per l'Scriptorium', on retorna a la literatura metafísica

# Auster treu nou llibre i critica la política Bush

Redacció  
NOVA YORK

L'escriptor nord-americà Paul Auster ha criticat de nou el govern del seu país, al qual acusa de buscar-se "enemics externs". "Les grans potències sempre necessiten crear-se enemics per conservar el seu poder", va dir Auster en la presentació a Nova York del seu últim llibre, *Viatges per l'Scriptorium*, que també acaba de sortir aquí publicat per Edicions 62 (Anagrama, en castellà). En l'acte, l'autor de la *Trilogia de Nova York* va lamentar que Amèrica porti "buscant-se activament enemics externs des de la Segona Guerra Mundial", segons informa Efe.

Aquestes declaracions polítiques d'Auster s'afegeixen a les que darrerament ha fet a la premsa europea. "Estic convençut que les dues últimes eleccions presidencials van ser un frau" i "som testimonis de l'enfonament d'un imperi" són algunes de les declaracions que va fer la setmana passada al setmanari alemany *Die Zeit* amb motiu del seu seixantè aniversari.

## Confusió a la vellesa

De fet, la seva última novel·la "tracta de la confusió que es produeix a la vellesa". El protagonista de l'obra, el senyor Blank, ex-



Paul Auster acaba de complir el seu seixantè aniversari ■ LUIS ÀLVAREZ/EFE

L'autor creu que les dues últimes eleccions presidencials als EUA són un frau

pressa la perplexitat per la seva edat, "que inclou els qui tenen entre seixanta i cent anys", segons l'escriptor.

*Viatges per l'Scriptorium* suposa el retorn de Paul Auster a la literatura metafísica. Després de *Bogeries de Brooklyn*, la seva última novel·la, molt més lleugera, el nou llibre va sorgir "d'una imatge que em va venir de

nèsia, se sent captiu. En l'obra es reproduïen les constants de l'Auster més existencialista, com el descobriment progressiu de la identitat i una trama en clau detectivesca pròxima a la novel·la negra.

El protagonista de la novel·la ha d'anar refent la seva identitat a través del que ha trobat al seu escriptor: unes fotografies i dos manuscrits. Després va rebent visites i trucades telefòniques de personatges que només li són vagament familiars.

## Chandler i Beckett

A la pregunta de si se sent influït per Dashiell Hammett, l'escriptor va respondre que li agradava més Raymond Chandler. L'autor també va negar la influència de Samuel Beckett, l'estil del qual s'ha relacionat sovint amb el d'ell i de qui es declara admirador, "encara que no penso en ell a l'hora d'escriure".

En canvi, Auster sí que va reconèixer la influència d'altres autors: "M'agraden els escriptors que barregen en una mateixa narració el més divertit amb el drama més gran. Shakespeare ho va fer així, Kafka ho va fer així, Dickens ho va fer així, Cervantes ho va fer així", va dir contundentment l'autor, que també confessa que el Quixot és una de les seves lectures favorites. ■

Cultura  
en breu

## POLÈMICA

Günter Grass ja va dir que havia estat de les SS el 1968

El premi Nobel de literatura alemany Günter Grass, que l'estiu passat va protagonitzar una forta polèmica després de revelar que havia estat de les SS, havia indirectament mencionat aquest episodi biogràfic el 1968 en una entrevista a Ràdio Bremen. Aquesta emissora difondrà avui fragments de l'entrevista. Grass havia explicat en el programa *Quantia 17 anys* que havia estat enviat a principis del 1945 al front de l'Est en una unitat heterogènia, dominada per les Waffen-SS

## LITERATURA

Valentí Puig i Imma Monsó, finalistes al premi Salambó

Les novel·les *La gran rutina*, de Valentí Puig, i *Un home de paraula*, d'Imma Monsó, són les finalistes del premi Salambó de narrativa en català, que convoquen el Cafè Salambó i Club Cultura de la FNAC. En castellà han quedat finalistes *Los peces de la amargura*, de Fernando Aramburu; *Parietes pobres del diablo*, de Cristina Fernández Cubas; *El abre-cartas*, de Vicente Molina Foix; *Manual de literatura para caníbales*, de Rafael Reig; i *Susana y los viejos*, de Marta Sanz.

## ART

Josep Niebla pinta dos murals públics a Amposta

El pintor Josep Niebla acaba d'enllestir dos murals de gran format (100 i 116 metres quadrats) a la plaça Mediterrani d'Amposta, al centre de la zona Tosses 21. El títol dels murals és *Els mars d'Amposta*. Les obres representen, respectivament, un "mar amable" i un "mar interior".

# Fernández Mallo debuta amb 'Nocilla Dream'

Primera novel·la de la trilogia 'Proyecto Nocilla', d'Agustín Fernández Mallo

Ada Castells  
BARCELONA

Agustín Fernández Mallo (la Corunya, 1967) és un físic de professió que fa temps que es dedica a la poesia i als experiments narratius de caràcter borgià. Ara acaba

de treure la seva primera novel·la, *Nocilla Dream*, que forma part d'una trilogia que es completarà amb *Nocilla Experience* i *Nocilla Lab*. Tot aquest magma de xocolata, reivindicat gràcies a la cançó de Siniestro Total, *Nocilla que merendilla*, li serveix per parlar de personatges que viuen "al límit social".

El llibre en qüestió és força poblat: hi ha surfers que fan quilòmetres per tro-

bar onades on no n'hi ha, un esportista que camina per una carretera desèrtica i topa amb un arbre ple de sabates, un peixater que recull engrunes de salmó congelat per fer-se hamburgueses, una prostituta de Motel que espera que algú la mogui de lloc..., "gent que viu la seva condició d'estrany d'una manera digna", diu l'autor.

Tots ells són guiats pel pòls poètic de Fernández

Mallo, que sosté que aquest "no és un llibre de prosa poètica". El veu més com al que a ell li agradaria que fos: "La novel·la del segle XXI", encara que, en el fons, reconeix que "és un gran poema". Hi ha també qui ho ha definit com una "docuficció" perquè la narració té també un aire periodístic, a la manera de Capote.

Sigui el que sigui, són 113 relats breus, entrelaçats, que ens condueixen per una

carretera, enmig del desert de l'Estat de Nevada, acompanyats de la mà dels autors de referència de Fernández Mallo—Calvino i Borges—i de textos científics que, descontextualitzats, semblen poesia: "La meua formació en novel·la és molt escassa perquè m'avorria llegint-ne. En la novel·la postmoderna es barregen trames, gèneres... són coses que en l'àmbit de les arts plàstiques ja feien fa vint anys. Duchamp ja va

posar els urinaris al museu. En narrativa, o ens movem per aquí o quedarem relegats als *best sellers*".

L'autor, que no ha estat mai a l'Estat de Nevada perquè no li agrada viatjar, ha escrit el llibre a través de moltes lectures, moltes hores de cine de Wenders, Lynch i Kitano Takeshi, de navegar per Internet, i de mirar cap endins, que, com deien els romàntics, és d'això del que es tracta. ■